

РЕШЕНИЕ

№ 44

гр. Гълъбово, 01.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГЪЛЪБОВО в публично заседание на първи август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Димитър Манджуров

при участието на секретаря Антоанета Делчева
като разгледа докладваното от Димитър Манджуров Гражданско дело №
20235550100236 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 12 и сл. във връзка с чл. 4, ал.1 от Закона за защита от домашното насилие /ЗЗДН/.

Молителката С. Д. П. твърди в молбата си, че ответникът С. Г. П. е нейн съпруг, като гражданският им брак е сключен на ****г. в гр. Гълъбово и е първи по ред и за двамата. От брака си имали родени две деца - Т.С.П., ЕГН ***** и Д.С.П.. ЕГН *****, които към момента са пълнолетни. Между молителката и ответника съществували проблеми от самото начало на брака им, които се дължали на неговия агресивен и избухлив характер. Поведението му било грубо, без конкретен повод и причина ставал нападателен, започвал да крещи, троши и почти винаги стигал до физическо насилие и побои. Нееднократно била бита, обиждана и заплашвана. На 01.06.2023г. ответникът извършил поредното физическо и психическо насилие спрямо молителката. По повод несъгласието му с желанието ѝ да закупи с нейни лични средства лек автомобил, който да си изплаща сама, за пореден път ответникът ѝ нанесъл жесток побой. В края на работното време - след 17.00 часа на посочената дата, без обяснения я хванал и я завлякъл в архива на офиса, в който упражнявали общ семеен бизнес - на адрес *****/автобаза С./. Започнал да я удря с шамари, да я блъска. Хванал я за шията и започнал да стиска силно. Молителката не можела да си поема дъх. Не знаела колко време е продължило това, но в проблясъците на съзнание, мислела, че това е края и че наистина, ще я убие. По някакъв начин успяла да се отскубне и да избяга. Но помнела думите му, че няма значение къде и кога, той ще я убие, независимо какви ще са последиците за него. От тогава молителката напуснала семейното жилище, намиращо се в ***** и живеела при нейни приятели. Страхувала се да не я открие. Не желала да го вижда и да я доближава. Преживяла много побои и се страхувала за живота и здравето си.

От началото на 2023г. молителката твърди, че е диспансеризирана с онкологично заболяване и провеждала лечение в гр.София, поради което желала да си купи лек автомобил, за да може да пътува при необходимост от продължаване на лечението ми.

Молителката твърди, че ответникът С. П. нито е проявявал интерес, нито е откликвал на молбите ѝ да я кара до гр. София, когато се е налагало. В това ѝ състояние той ѝ нанесъл жестокия побой на 01.06.2023г., без да помисли, че по този начин здравословното ѝ състояние би се влошило. Молителката твърди, че ответникът е проявил домашно насилие спрямо нея, както и са били извършвани в предходни периоди от време прояви на домашно насилие. През 2021 г. била жестоко пребита в мазето на офиса - била удряна, душена. Около месец преди това ответникът ѝ счупил компютъра. Преди този случай я е удрял със стол по главата, като от удара столът се счупил. За побойта през 2021г. и на 01.06.2023г. е освидетелствана в съдебна медицина в гр. Стара Загора и в гр. Пловдив. Към момента молителката твърди, че след това драстично поредно агресивно поведение на ответника се страхува за живота и здравето си и е убедена, че молбата ѝ би провокирала още по-голяма агресия у ответника. Имала нужда от закрила, тъй като не можела да търпи повече поведението му и не можела да се защити сама.

Молителката моли да бъде задължен ответника да се въздържа от извършване на домашно насилие, а именно да му бъде забранено да приближава молителката, жилището, в което живеят, местоработата им, както и местата за социални контакти и отдиш, които посещава за срок от 18 месеца, както и да се задължи ответника да посещава специализирани психологически програми. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът по молбата С. Г. П. ,редовно призован ,не се явява в съдебно заседание и не взема становище по молбата.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, ведно със становищата и доводите на страните, намери за установено следното:

Страните не спорят, че са съпрузи и следователно ответникът е сред кръга на лицата, спрямо които молителката може да търси защита по реда на ЗЗДН /чл.3, т.1 от ЗЗДН/.

По делото са представени и приети като писмени доказателства копия от документите по Преписка № 447000-2523/01.06.2023г. по описа на РУ Гълъбово, образувана по жалба на молителката С. Д. П. от гр.Гълъбово срещу С. Г. П. от гр.Гълъбово. От материалите по преписката е видно, че след случилото се на 01.06.2023г., молителката е подала сигнал в РУ Гълъбово. Снети са обяснения от нея и от ответника. На С. Г. П. е бил съставен и предявен Протокол за предупреждение от 09.06.2023г. на основание чл.65 от ЗМВР, като е бил предупреден за отговорността по чл.144 от НК.

Като доказателство по делото е представена и декларация по чл. 9, ал.3 от ЗЗДН, с която молителката декларира, че на 01.06.2023г. е била подложена на поредното физическо и психическо насилие от С. Г. П..

От приетите като писмени доказателства копие на Съдебномедицинско удостоверение на живо лице № 3-II/12.07.2021г. се установява, че при прегледа на молителката на 12.07.2021г. са се установили кръвонасядане, охлузване и оток по шията, кръвонасядания по дясното рамо и десния горен крайник по мишничната област, както и от копие от Съдебномедицинско удостоверение № 33/05.06.2023г. са се установили отоци по главата, кръвонасядания по шията и крайниците, които е възможно да се причинени по време и начин, съобщени от молителката – побой.

От изисканата от съда справка за съдимост на ответника, се установява, че същият е осъждан за престъпления съответно по чл.205, ал.1, т.6 от НК, във вр чл.204, б.“б“, чл.202,

ал.1, т.2 и по чл.325, ал.1, във вр. чл.20, ал.2 от НК, реабилитиран по право и по двете НОХдела.

Като писмени доказателства по делото са представени от процесуалния представител на молителката и приети от съда постановление за отказ да се образува досъдебно производство на РП – Стара Загора ,жалба до Окръжна Прокуратура – Стара Загора и постановление на Окръжна Прокуратура – Стара Загора от 19.07.2023 за образуване на досъдебно производство против ответника по молбата за извършено престъпление по чл.131 ,ал.1 ,т.5 „а“ ,във вр.с чл.130 от НК – причинена лека телесна повреда в условията на домашно насилие.

За изясняване на делото от фактическа страна са допуснати в качеството на свидетели – Т.С.П., ЕГН ***** и Д.С.П.. ЕГН ***** – синове на молителката и ответника по молбата.

Свидетеля Т.С.П.. твърди ,че от началото на м. юни молителката и ответника имали никакви кавги и това е което си спомня. Доколкото знае, ответника е стискал молителката и я гонил - това го е разбрал от майка си. Твърди че не е бил пряк свидетел и не е видял нищо.

Свидетеля Д.С.П.. твърди,че на 01.06.тази година е инцидента.Видял синините на майка си два дни след инцидента.Твърди , че баща му едва ли не я пребивал, заключвал я е и я гонил.Тези обстоятелства ги знае от майка си. Твърди също ,че има други случаи на насилие при 2 години. Твърди още , че видял майка си два дни след инцидента в Стара Загора ,която му разказала какво се било случило. Била е разплакана и разстроена, както и уплашена. Заявява , че майка му не живее в къщата на ***** след инцидента до настоящият момент , както и че не посещава фирмата ,в която ответника е управител.Твърди още , че след инцидента майка му не ходи на работа и не се прибира, като работи дистанционно ,защото се страхува.

Съдът кредитира с доверие показанията на свидетелите , тъй като и двамата свидетеля имат непосредствени впечатления за инцидента и състоянието на молителката след инцидента на 01.06.2023г. Освен това показанията на свидетелите са логични, последователни ,взаимосвързани ,съответстват на другите доказателства по делото и не са налице данни за заинтересованост на свидетелите от изхода по делото.

При така установената фактическа обстановка съдът намира за доказани твърденията на молителката за извършено спрямо нея от С. Г. П. домашно насилие. Съгласно чл.2, ал.1 от ЗЗДН, домашно насилие е всеки акт на физическо, сексуално, психическо, емоционално или икономическо насилие, както и опитът за такова насилие, принудителното ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права, извършени спрямо лица, които се намират в родствена връзка, които са или са били в семейна връзка или във фактическо съпружеско съжителство. Осъществено от ответника спрямо молителката физическо и психическо насилие може да се приеме за домашно насилие по реда на ЗЗДН. Съдът намира, че ответникът по молбата е осъществил физическо и психическо насилие спрямо молителката, изразяващо се във викане и удари по главата.

При обсъждане на въпроса за основателността на молбата, следва да се има предвид и разпоредбата на чл. 13, ал.3 от ЗЗДН, съгласно която, когато няма други доказателства, съдът издава заповед за защита само на основание приложената декларация по чл.9, ал.3 ЗЗДН. А в случая приложената декларация по чл. 9, ал.3 ЗЗДН е подкрепена от свидетелските показания, съдебномедицинското удостоверение от данните по образуваната преписка на РУП-Гълъбово ,както и от постановление на Окръжна Прокуратура – Стара Загора от 19.07.2023 за образуване на досъдебно производство.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че спрямо ответника по молбата С. Г. П. следва да бъдат наложени мерките по чл.5, ал.1, т.1, 3 и 5 от ЗЗДН, като бъде издадена заповед за защита. Съдът счита, че следва да бъде определен срок от 18 месеца съгласно чл.5, ал.2 от ЗЗДН при налагане на мярката по чл.5, ал.1, т.3 и т.5 от ЗЗДН, предвид агресивното поведение на ответника спрямо молителката.

На основание чл.16, ал.2 от ЗЗДН спрямо ответника С. Г. П. следва да бъде издадена заповед за защита, в която да се съдържа предупреждение за последиците от неизпълнението ѝ по чл.21, ал.3 от ЗЗДН.

На основание чл.5, ал.4 от ЗЗДН извършителят С. Г. П. следва да бъде осъден да заплати глоба в размер на 500 лв. по сметка на Районен съд – Гълъбово.

На основание чл.11, ал.2 от ЗЗДН следва да бъде осъден извършителят да заплати държавна такса в размер на 25,00лв. по сметка на Районен съд – Гълъбово, както и разноските на молителката в размер на 700 лева за адвокатско възнаграждение.

Воден от горните мотиви на основание чл.15 и чл.16, във връзка с чл.5, ал.1, т.1, 3 и 5 от ЗЗДН, съдът

РЕШИ:

ЗАДЪЛЖАВА извършителя С. Г. П., ЕГН *****, с адрес: *****, да се въздържа от домашно насилие спрямо С. Д. П., ЕГН *****, с постоянен адрес: от *****.

ЗАБРАНЯВА на извършителя С. Г. П., с п.а. и ЕГН да приближава жилището на молителката С. Д. П., в което живее с п.а. и ЕГН, в *****, местоработата ѝ в *****, както и нейните места за социални контакти и отдих за срок от 18 /осемнадесет/ месеца, считано от постановяване на решението – 01.08.2023г.

ЗАДЪЛЖАВА извършителя С. Г. П., с п.а. и ЕГН да посещава специализирани психологически програми за срок от 18 /осемнадесет/ месеца, считано от постановяване на решението – 01.08.2023г.

ОСЪЖДА извършителя С. Г. П., с п.а. и ЕГН, **ДА ЗАПЛАТИ ГЛОБА** в размер на **500,00лв.** /петстотин лева/ и държавна такса в размер на **25,00лв.** /двадесет и пет лева/ по сметка на Районен съд – Гълъбово.

ОСЪЖДА извършителя С. Г. П., с п.а. и ЕГН, **ДА ЗАПЛАТИ** на С. Д. П., с п.а. и ЕГН

сумата от **700,00лв.** /седемстотин лева/, представляващи направените от нея разноски за адвокатско възнаграждение.

ДА СЕ ИЗДАДЕ заповед за защита срещу С. Г. П., с п.а. и ЕГН, която да съдържа предупреждението за последиците от неизпълнението ѝ по чл. 21, ал.2 от ЗЗДН.

ПРЕПИСИ от решението и заповедта да се връчат на страните и на Районно управление на МВР Гълъбово по настоящия адрес на извършителя и пострадалото лице – за сведение и изпълнение , както и на Община Гълъбово и Дирекция Социално подпомагане – Гълъбово за изпълнение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Стара Загора в 7- дневен срок от днес, като обжалването не спира изпълнението му.

Съдия при Районен съд – Гълъбово: _____